

**ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O TEHNIČKIM ZAHTEJIMA ZA
PROIZVODE I OCJENJIVANJU USAGLAŠENOSTI**

Član 1

U Zakonu o tehničkim zahtjevima za proizvode i ocjenjivanju usaglašenosti ("Službeni list CG", br. 53/11, 3/23 i 39/26) poslije člana 2 dodaje novi član koji glasi:

"Opšta načela za propisivanje zahtjeva za proizvode

Član 2a

- (1) Proizvod koji se stavlja na tržište mora biti usaglašen sa svim propisima koji se na njega primjenjuju.
- (2) Prilikom stavljanja proizvoda na tržište, privredni subjekti su, u zavisnosti od svoje uloge u lancu snabdijevanja, odgovorni za usaglašenost proizvoda sa svim propisima koji se na njega primjenjuju.
- (3) Privredni subjekti su odgovorni da obezbijede da sve informacije koje pružaju o svojim proizvodima budu tačne, potpune i u skladu sa svim pravilima koje se na njega primjenjuju."

Član 2

Poslije člana 5 dodaje se novi član koji glasi:

"Nivo zaštite javnog interesa

Član 5a

- (1) Da bi se obezbedila zaštita javnih interesa iz člana 5 stava 2 ovog zakona, tehnički propisi utvrđuju bitne zahtjeve kojima se određuje nivo te zaštite i koji se propisuju imajući u vidu rezultat koji treba postići.
- (2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, ako obezbeđivanje odgovarajuće zaštite potrošača, javnog zdravlja i životne sredine ili drugih aspekata zaštite javnog interesa, nije moguće ili nije primjereno postići primjenom bitnih zahtjeva, odgovarajućim tehničkim propisom mogu se utvrditi detaljne tehničke specifikacije.
- (3) Prilikom utvrđivanja bitnih zahtjeva u tehničkom propisu, tim propisom predviđa se mogućnost primjene harmonizovanih standarda propisanih u članu 3 stav 1 tačka 9 ovog zakona kojima se ti zahtjevi izražavaju u tehničkom smislu i čijom se primjenom, pojedinačno ili zajedno sa drugim harmonizovanim standardima obezbeđuje pretpostavka usaglašenosti sa tim zahtjevima iz člana 7 ovog zakona, uz zadržavanje mogućnosti da se odgovarajući nivo zaštite obezbijedi i na drugi način."

Član 3

Poslije člana 6 dodaje se novi član koji glasi:

„Izrada tehničkih propisa koji propisuju zahtjeve za stavljanje proizvoda na tržište

Član 6a

- (1) Ovim zakonom utvrđuje se zajednički okvir opštih načela i referentnih odredbi za izradu tehničkih propisa koji propisuju zahtjeve za stavljanje proizvoda na tržište.
- (2) Kada se tehničkim propisima iz stava 1 ovog člana vrši usklađivanje sa harmonizovanim tehničkim propisima Evropske unije, oni se moraju zasnivati na opštim načelima utvrđenim ovim zakonom i odgovarajućim referentnim odredbama propisanim ovim zakonom i podzakonskim aktima donetim za njegovo sprovođenje.
- (3) Odredbe st. 1 i 2 ovog člana ne primjenjuju se na izradu odredbi tehničkih propisa kojima se preuzimaju odredbe propisa Evropske unije koje odstupaju od opštih načela i referentnih odredbi iz stava 1 ovog člana."

Član 4

U članu 7 stav 1 poslije riječi „standarda“ dodaju se riječi: „ili njihovih djelova,“

Stav 2 briše se.

Dosadašnji st. 3 i 4 postaju st. 2 i 3.

Član 5

U članu 8 stav 3 poslije tačke 1 dodaje se nova tačka 1a koja glasi:

“1a) ogan uprave;”.

Član 6

U članu 9 poslije stava 2 dodaje se novi stav koji glasi:

“(3) Postupke ocjenjivanja usaglašenosti koji se mogu koristiti prilikom izrade tehničkih propisa za određene proizvode, kao i kriterijume za njihov izbor propisuje Ministarstvo.”

Član 7

Član 13 mijenja se i glasi:

„(1) Tijelo za ocjenjivanje usaglašenosti koje ima sertifikat o akreditaciji smatra se da ispunjava propisane zahtjeve u mjeri u kojoj su ti zahtjevi obuhvaćeni obimom akreditacije, prilikom donošenja rješenja iz člana 11 ovog zakona.

(2) Tehničkim propisom može se utvrditi da u postupcima ocjenjivanja usaglašenosti koji odgovaraju modulima A1, A2, C1 ili C2, propisanim propisom iz člana 9 stav 3 ovog zakona, određene poslove ocjenjivanja usaglašenosti, umjesto imenovanog tijela, može da obavlja tijelo za ocjenjivanje usaglašenosti koje predstavlja poseban i odvojen dio organizacije proizvođača i koje ima sertifikat o akreditaciji u skladu sa odgovarajućim tehničkim propisom (u daljem tekstu: akreditovano tijelo u sastavu proizvođača).

(3) Akreditovano tijelo u sastavu proizvođača može obavljati poslove ocjenjivanja usaglašenosti isključivo za proizvođača u čijem je sastavu i ne smije učestvovati u projektovanju, proizvodnji, isporuci, instaliranju, upotrebi ili održavanju proizvoda koje ocjenjuje.

(4) Akreditovano tijelo u sastavu proizvođača mora da ispunjava sljedeće zahtjeve:

1) da posjeduje sertifikat o akreditaciji u skladu sa propisima kojima se uređuje akreditacija;

2) tijelo i njegovo osoblje moraju biti organizaciono prepoznatljivi i imati uspostavljene načine izvještavanja u okviru organizacije proizvođača koji obezbjeđuju njihovu nepristrasnost i omogućavaju da se ta nepristrasnost dokaže nacionalnom akreditacionom tijelu;

3) tijelo i njegovo osoblje ne smiju biti odgovorni za projektovanje, proizvodnju, isporuku, ugradnju, rad ili održavanje proizvoda koje ocjenjuju, niti smiju obavljati bilo koju aktivnost koja bi mogla biti u sukobu sa nezavisnošću njihovog odlučivanja ili integritetom u vezi sa poslovima ocjenjivanja usaglašenosti;

4) da pruža usluge isključivo proizvođaču u čijem je sastavu.

(5) Akreditovano tijelo u sastavu proizvođača ne može biti imenovano niti prijavljeno kao tijelo za ocjenjivanje usaglašenosti u skladu sa čl. 11 i 15 ovog zakona.

(6) Proizvođač u čijem je sastavu akreditovano tijelo iz stava 2 ovog člana ili nacionalno akreditaciono tijelo dužni su da, na zahtjev Ministarstva, dostave informacije o njegovoj akreditaciji.”

Član 8

U članu 17 stav 1 mijenja se i glasi:

„(1) Ako nadležni inspekcijski organ, nakon sprovedene procjene u skladu sa zakonom kojim se uređuje nadzor proizvoda na tržištu, utvrdi da proizvod, iako je usaglašen sa tehničkim propisima koji se na njega primjenjuju, predstavlja rizik za zdravlje ili bezbjednost ljudi ili druge aspekte zaštite javnog interesa iz člana 5 stav 2 ovog zakona, naložiće odgovarajućem privrednom subjektu da, u primjerenom roku srazmjernom prirodi rizika, preduzme sve odgovarajuće mjere kako bi obezbijedio da proizvod, prilikom stavljanja na tržište, više ne predstavlja taj rizik, da ga povuče sa tržišta ili opozove.”

Poslije stava 2 dodaje se novi stav koji glasi:

„(3) Privredni subjekat dužan je da obezbijedi da se korektivne mjere iz stava 1 ovog člana preduzmu u odnosu na sve predmetne proizvode koje je isporučio na tržište.”

Dosadašnji st. 3 i 4 postaju st. 4 i 5.

Član 9

Poslije člana 17 dodaje se novi član koji glasi:

“Formalna neusaglašenost

Član 17a

(1) Ako nadležni inspekcijski organ utvrdi jednu od sljedećih formalnih neusaglašenosti, naložiće odgovarajućem privrednom subjektu da otkloni utvrđenu neusaglašenost:

- 1) znak usaglašenosti stavljen je suprotno članu 20 ovog zakona ili propisu donijetom na osnovu člana 21 stav 2 ovog zakona;
- 2) znak usaglašenosti nije stavljen;
- 3) deklaracija o usaglašenosti nije sačinjena;
- 4) deklaracija o usaglašenosti nije pravilno sačinjena;
- 5) tehnička dokumentacija nije dostupna ili nije potpuna.

(2) Ako formalna neusaglašenost iz stava 1 ovog člana nije otklonjena, nadležni inspekcijski organ preduzeće sve odgovarajuće mjere radi ograničenja ili zabrane isporuke proizvoda na tržište, odnosno obezbijediće njegovo povlačenje ili opoziv sa tržišta.“

Član 10

Član 19 mijenja se i glasi:

“Deklaracija o usaglašenosti

Član 19

(1) Proizvođač je dužan da sačini deklaraciju o usaglašenosti proizvoda kada se to zahteva tehničkim propisom, koja sadrži elemente propisane ovim članom i propisom donetim na osnovu ovog zakona koji propisuje elemente i model strukture deklaracije o usaglašenosti.

(2) Sačinjavanjem Deklaracije o usaglašenosti, proizvođač preuzima odgovornost za usaglašenost proizvoda.

(3) Jedinstvena deklaracija o usaglašenosti iz stava 1 ovog člana sačinjava se tako da potvrđuje da je dokazano ispunjenje zahtjeva koji se odnose na proizvod, u pogledu svih tehničkih propisa koji se na njega primenjuju i sadrži sve informacije potrebne za identifikaciju tih tehničkih propisa na koje se deklaracija odnosi, uz navođenje podataka o broju i datumu njihovog objavljivanja.

(4) Deklaracija iz stava 1 ovog člana mora biti sačinjena na crnogorskom jeziku i mora biti kontinuirano ažurirana.

(5) Proizvođač je dužan da deklaraciju o usaglašenosti zajedno sa tehničkom dokumentacijom čuva nakon stavljanja proizvoda na tržište, u periodu koji je propisan tehničkim propisom, srazmjerno životnom vijeku proizvoda i nivou rizika.

(6) Elemente deklaracije o usaglašenosti iz stava 1 ovog člana, zajedno sa modelom strukture deklaracije o usaglašenosti propisuje Ministarstvo.“

Član 11

U članu 20 poslije stava 5 dodaje se novi stav koji glasi:

„(6) Stavljanjem znaka usaglašenosti, odnosno obezbjeđivanjem njegovog stavljanja, proizvođač potvrđuje da preuzima odgovornost za usaglašenost proizvoda sa svim zahtjevima propisanim odgovarajućim tehničkim propisima kojima je propisano stavljanje znaka usaglašenosti.“

Član 12

U članu 25 poslije stava 4 dodaje se novi stav koji glasi:

“(5) Prilikom isporuke proizvoda na tržište distributeri su dužni da postupaju sa dužnom pažnjom u odnosu na zahtjeve koji se primjenjuju na taj proizvod.”

Član 13

Član 27 mijenja se i glasi:

„(1) Proizvođač i uvoznik je dužan da, u skladu sa tehničkim propisima, obezbijedi da:

1) proizvod prati uputstvo, druga propisana dokumentacija i podaci o bezbjednosti proizvoda na crnogorskom jeziku u skladu sa tehničkim propisom;

2) je na proizvodu, odnosno ambalaži ili pratećoj dokumentaciji naznačen naziv, odnosno ime proizvođača ili uvoznika (registrovano trgovačko ime) ili robni znak i adresu na kojoj je dostupan.

(2) Adresa iz stava 1 tačka 2 ovog člana označava jedinstveno mjesto na kojem se proizvođač može kontaktirati.

(3) Kada se to smatra primjerenim s obzirom na rizike koje proizvod predstavlja, proizvođač i uvoznik dužni su da izvrše ispitivanje uzoraka proizvoda stavljenih na tržište, vodi evidenciju o reklamacijama, neusaglašenim i povučenim, odnosno opozvanim proizvodima, o preduzetim korektivnim mjerama, po nalogu ili u saradnji sa nadležnim organima, u cilju otklanjanja rizika koje neusaglašeni proizvod predstavlja i o tome obavijesti distributere.”

Član 14

Poslije člana 29 dodaje se novi član koji glasi:

“Identifikacija privrednih subjekata

Član 29a

(1) Privredni subjekti dužni su da u periodu od deset godina, na zahtjev organa nadležnog za nadzor tržišta, identifikuju:

a) svakog privrednog subjekta koji im je isporučio proizvod;

b) svakog privrednog subjekta kome su isporučili proizvod.

(2) Tehničkim propisom može se propisati period različit od perioda iz stava 1 ovog člana, uzimajući u obzir očekivani životni vijek proizvoda i nivo rizika koji proizvod predstavlja.”

Član 15

Poslije člana 38a dodaje se novi član koji glasi:

„Rok za donošenje podzakonskih akata

Član 38b

Podzakonski akti za sprovođenje ovog zakona donijeće se u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.”

Član 16

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore”.